

Oriol Alsina DIRECTOR ESPORTIU DEL GIRONA I DIRECTOR TÈCNIC DEL LLAGOSTERA

“Ara hi ha més feina al Llagostera, però dedico moltes més hores al Girona”

DOBLE REPTE • Afirmar que viu “amb nervis” la recta final de temporada, en què el conjunt de Montilivi lluita per sobreviure a 2a A i l'equip llagosterenc, per un ascens històric **DERBI A PLATA?**
• “Matemàticament és possible, però continuo veient més factible que se salvi el Girona” **EL CAP DE SETMANA** • Alsina, que dissabte serà a Ponferrada i diumenge a Avilés, espera una doble alegria

Jordi Danés
GIRONA

El director esportiu del Girona i el director tècnic del Llagostera està vivint els dies més intensos de la seva carrera futbolística. Oriol Alsina sap que una línia molt prima el separa de menjar-se el món (salvació del Girona i ascens a segona A del Llagostera) o que el món se'l mengi a ell (descens del club gironí després de sis anys en la LFP i ascens frustrat de l'equip llagosterenc a divisió de plata). Dos escenaris radicalment diferents.

Com estan els ànims després de la doble patacada de diumenge, tant a Montilivi com a El Sardinero?

Millorant. Quan acabes els partits estàs molt fotut, mort, però no ho pots exterioritzar perquè ets el cap del vaixell i has de donar ànims a tothom. L'endemà ho comences a veure d'una altra manera, i al cap d'un parell de dies, t'acabes de refer. Ara podem tenir les piles carregades en un 80% i hem d'arribar al cap de setmana al 100%. El que és clar és que no et pots passar tot el dia lamentant-te. Has d'aprendre dels errors, corregir,

rectificar el que calgui i tirar endavant.

Pitjor l'1-1 contra el Mallorca o l'1-0 i l'eliminació a Santander?
Tots dos fan mal. A Girona, després d'anar guanyant per 1-0 i de tenir el partit controlat, vam rebre una bona hòstia amb l'expulsió de Jandro i amb l'1-1. L'empat ens obliga a anar a guanyar a Ponferrada, un camp molt complicat. I el cop d'El Sardinero també va ser dur, pel moment i per com es va produir, quan ja teníem la pròrroga al damunt i el partit on volíem. La tornada a dins l'autocar es va fer molt llarga, però ja tornem a estar endollats. Potser l'Hospitalet, el Nàstic i el Lleida estan més eufòrics perquè vénen de guanyar, però nosaltres som els campions del grup tercer i tenim dues eliminatòries per afrontar i totes dues amb el factor camp a favor.

Què veu més fàcil, la salvació del Girona o l'ascens del Llagostera?

Les dues coses són factibles, però continuo veient més a prop que se salvi el Girona.

I com ho porta vostè, això de ser la pedra angular esportiva dels dos clubs?

Amb nervis pel que ens estem jugant, però també amb la consciència molt tranquil·la que, passi el que passi, hauré fet tot el possible als dos llocs. Al Girona, ara mateix no puc fer gaire res més enllà que estar al costat de la plantilla i de l'entrenador per al que faci falta. Sí que puc afirmar que l'equip està a les millors mans, que són les de Machín i el seu cos tècnic. I a Llagostera, on sí que sóc la pedra angular, el curs ja és brutal, acabi com acabi. Mai més en veurem un altre com aquest.

De fet, a Llagostera està fent clarament d'entrenador, no pas de director tècnic. Com és?

És que jo mai he deixat de fer d'entrenador! Continuo fent el que he fet els últims deu anys, a regional, a catalana, a tercera divisió i ara a segona B. En les categories més baixes, tot sol. A mesura que hem anat pujant, incorporava gent al cos tècnic. Aquest any, Lluís [Carrillo] ha fet la majoria de rodes de premsa i jo sortia de tant en tant. I en aquest tram més clau he considerat oportú sortir jo per treure-li pressió i perquè penso que també em tocava.

Diumenge, mentre el Girona es jugava la vida a Montilivi, vostè

estava a Santander dirigint el Llagostera. Entén que se'l pugui criticar per això?

No. El meu lloc era a Santander. Quan jo no era el director esportiu del Girona, la persona que es cuidava d'aquesta àrea [Sergi Raset] tampoc no solia anar a tots els partits. Ni tenia cap obligació. De què hauria servit estar a Montilivi si ja hi ha l'entrenador, que és qui prepara els partits durant la setmana? Aquesta setmana sí que m'ho podré combinar [dissabte veurà el Girona a Ponferrada i diumenge dirigirà el Llagostera a Avilés].

Diguem-ne que el Llagostera és el seva joguina, però el club que el paga és el Girona. No hauria d'estar defensant el seu lloc de treball real?

Quan signo amb el Girona, la condició indispensable és que fins a final de curs estaré al Llagostera. Ho deixem claríssim des del primer dia. I pel que cobro al Girona, només hauria de treballar mitja jornada, unes 20 hores a la setmana. I no baixo de les 80!

Actualment hi ha més feina a Llagostera o a Girona?

Ara mateix al Llagostera, on el dia a dia es frenètic, però al Girona li estic dedicant moltes

més hores. A Montilivi també hi ha una feina de planificació de la temporada que ve, tant del primer equip com d'organització del futbol de base. Estem muntant un *draft*, un campus... Evidentment, no ho faig tot jo, sinó que fem equip amb Gerard Escoda, Jordi Mir...

S'ha de creure en un Llagostera-Girona a segona A la temporada vinent?

Matemàticament és possible. De fet, tot i perdre contra el Racing, a Llagostera estem millor que fa unes setmanes. Hi havia gent que fins i tot ens veia fora de la fase d'ascens...

Si passa això, vostè serà el rei.

No. Em sentiria molt i molt satisfet, però en el cas del Girona, la responsabilitat de la permanència seria sempre del seu cos tècnic i dels seus jugadors...

Però el Girona pot ser dissabte equip de segona B matemàticament. Alarmant.

No hem de cridar el mal temps. Hem de ser optimistes, tenir fe, remar en la mateixa direcció. No podem lamentar-nos abans d'hora, sinó crear un clima de confiança. La gent ha d'anar a Ponferrada molt concentrada, però sobretot tranquil·la.

Ni dues victòries garanteixen ara la permanència...

Sabem que no depenem de nosaltres, però estic convençut que amb sis punts més ens salvarem. Els nostres rivals directes tenen partits complicats contra aspirants a jugar la fase d'ascens.

Pel que cobro al Girona, només hauria de treballar mitja jornada, unes 20 hores setmanals, i no baixo de les 80

S'ha d'insistir en l'alineació indeguda de Nong (Recreativo) o és una batalla perduda?

De cap manera. La normativa és claríssima. El reglament de la FIFA no deixa lloc a dubtes. I també està escrit que preval sobre el que diu el reglament de la FEF. Tot i que és molt clar, també és cert que hi ha coses que s'escapen del nostre control.

L'any passat el Girona va denunciar un intent de suborn. Ara impugnen un partit. No s'estan deixant veure massa?

No ho sé. L'any passat jo no hi era. Aquest any entenem que hi ha un rival que ha fet una cosa mal feta i ho denunciem.

Es parla que aquest estiu hi pot haver mà dura i descensos administratius. Millor, doncs, acabar 19è que 20è?

El millor seria acabar divuitens, o més amunt. La resta no és a les nostres mans. És cert, però, que hi ha casos que clamen al cel, a segona A i sobretot a segona B. Nosaltres, per exemple, vam anar a Santander en bus perquè no hi podíem anar en

Diumenge, el meu lloc era a Santander. De què hauria servit ser a Montilivi si ja hi ha un tècnic que prepara els partits?

avió. I per Nadal no vam fitxar ningú. Però gràcies a coses com aquestes no devem res a ningú. En canvi, n'hi ha d'altres que, amb un deute enorme, o canvien de nom o es posen a fitxar. I no passa res.

Al Llagostera li ha passat el primer tren. Ara necessita superar dues eliminatòries...

Jo sóc igual d'optimista. Tot el que pugui venir a partir d'ara és un premi. Fa una setmana estàvem a una eliminatòria de l'ascens i ara, a dues. La temporada que hem fet no té nom. És irrepetible. Però hi insistirem. Tenim un rival duríssim [l'Avilés], que ha superat la primera eliminatòria amb molta contundència. Nosaltres som molt lluitadors i quan caiem, ens aixequem. I si aconseguim tenir la sort que ens ha faltat durant la lliga o en el doble partit contra el Racing...

L'escenari del Llagostera a 2a A i el Girona a 2a B li complicaria les coses en l'aspecte personal?

No. Jo no trencaré cap contracte. Ho dic i ho mantinc. Estaré

Quan signo pel Girona, la condició indispensable és que estaré entrenant el Llagostera fins a final de temporada

a disposició del que digui el consell d'administració del Girona.

I el pitjor dels escenaris, amb els dos equips a segona B?

El mateix. Si el Girona compta amb mi, em quedaré. Però plantejar escenaris en aquests moments, siguin optimistes o pessimistes, és anticipar-se a una cosa que no sabem.

Amb més de 6 milions de deute, el Girona seria viable fora de la Lliga de Futbol Professional?

No és una pregunta que hagi de contestar el director esportiu.

El Llagostera a segona B té data de caducitat?

Fa tres anys que hi som. I és clar que les dificultats són extremes en els temps que corren, sobretot perquè la nostra prioritat és no allargar més el braç que la màniga ni endeutar-nos. Hi ha clubs amb deutes molt grans, però també amb ajudes molt grans. A nosaltres ens ajuden el que poden, però no es pot comparar. Estem parlant d'una proporció de 20 a 300. Per això el que hem fet és una autèntica

[Amb el Llagostera a 2a A i el Girona a 2a B] Estaré a disposició del consell del Girona. No trencaré cap contracte

heroïtat. El pressupost del Racing és de 4,5 milions i el nostre, de 450.000 euros. I al camp, aquesta diferència no es va veure per enlloc.

Va venir a Girona amb un projecte de tres anys i mig. Quan vostè va aterrar a Montilivi, l'equip ja estava en una mala dinàmica, però fora del descens. Però quan em van venir a buscar ja m'insistien que l'equip estava desestructurat, que les coses no funcionaven esportivament i que anaven de mal borràs.

heroïtat. El pressupost del Racing és de 4,5 milions i el nostre, de 450.000 euros. I al camp, aquesta diferència no es va veure per enlloc.

De quina part de la trajectòria de l'equip se'n fa responsable?

Els resultats no han acompanyat i jo sóc el director esportiu. Tot i que quan vaig arribar estava tot fet, m'ha tocat prendre decisions. Algunes han estat bones i altres, dolentes.

Estem a finals de maig. Després de cinc mesos es pot concloure que en el mercat d'hivern hi ha un gran encert (Ortuño) i tres grans fracassos (Tato, Bruno Herrero i Cá)?

Ortuño és l'encert més gran en

el mercat d'hivern dels 22 equips de segona A. I si mirem el preu, encara més. De Tato, sabíem que tenia problemes de pubis, però els que van demorar la seva recuperació van ser els de ròtula. Ara és titular. Tant de bo aquest Tato l'haguéssim pogut tenir abans. És clar que Bruno no ha jugat ni funcionat i que Cá era una qüestió més de club.

Va prendre la decisió de destituir Ricardo. A Javi López primer el va fitxar i poc després el va cessar. I finalment va contractar Machín. Tots els canvis han estat necessaris?

Claríssims tots. I el que ha vingut ha millorat moltíssim el que hi havia. Amb Javi López no hi havia color, però els resultats no el van acompanyar i la lesió de Felipe va ser clau. I Machín ha estat un gran encert. Un tipus i un entrenador extraordinari.

Les millors operacions (renovacions de Becerra i Felipe) corren risc d'anar-se'n en orris en cas de descens?

Felipe podria marxar si ell volgués, i Becerra depèn del Girona, però hem de confiar que tot acabi bé.

Vistes les coses en perspectiva és per penedir-se'n, d'haver vingut al Girona?

No. L'únic que em sap greu és que els resultats no hagin acompanyat.

A l'inrevés que el Llagostera.

La temporada ja és de 10, però si pugem serà de matrícula d'honor. ■